

rig have ved forskellige Leiligheder gjort Laan hos os; dels er der stiftet Laan her for norff og for svenff Regning, og dels er der affat her i Landet en ikke ubetydelig Mængde af norffe og svenffe Papiirer; men det Modfatte har, saavidt jeg har kunnet erfare, enten slet ikke være Tilfældet eller kun været det i et ganske forsvindende Omfang. Det er mig ikke bekjendt, at der nogenstinde for danff Regning er blevet stiftet noget Laan i Sverrig eller i Norge, og heller ikke er det mig bekjendt, at danffe Statspapiirer have nogetsembest Indpas i noget af disse Lande. Det omtalte Hensyn har altsaa ikke nogen praktiff Betydning. Naar vi skulle have et Laan, saa søge vi, som det ærede Medlem meget rigtig bemærkede, sædvanlig til England. Der maa vi betale Stempelafgift af Obligationerne, men det har saamen ikke afholdt os fra at søge disse Laan. Overhovedet er en saa ringe Afgift som en Stempelafgift ved en saadan Leilighed ikke for Noget at regne. Den har i saa Henseende ingen praktiff Betydning, og man søger lige godt til et Land om Laan, hvad enten der kræves et saadant Stempel der eller ikke. Saa villig jeg derfor end anerkjender, at man ofte maa tage Hensyn af den Slags, som det ærede Medlem fremhævede, saa tror jeg dog at maatte påastaa, at i nærværende Tilfælde er det ikke nødvendigt. — Det ærede Medlem fremhævede dernæst som en Grund, hvorfor man kunde vente, at den foreslaaede Lov vilde blive omgaaet, at Afgiften var saa betydelig i Forhold til den Gevinst, som de vedkommende Handlende have ved at omsætte den Vare, hvorm Lovforslaget taler. Det er nu ganske vist rigtigt, at den Courtage, som en Mægler faar, eller den Avance, som en Bejelerer har for at omsætte et Papiir, som han fort i Forveien har kjøbt, udgjør et temmelig ringe Beløb; men jeg tror ikke, at Betydningen at den foreslaaede Afgift maa beregnes derefter. Det maa nemlig vel erindres, at, naar den Afgift, hvorm der her er Tale, er betalt ved een Omsætning, saa gjentages den ikke. Derved at Obligationen en Gang er stemplet, bliver den fuldkomment fri ved alle senere Omsætninger i Handel og Wandel, og derved vil dette Stempel

adskille sig fra det, der findes paa sædvanlige Gjældsforfkrivninger, idet disse maa forshnes med nyt Stempel, hver Gang de gaa over til en ny Eier. Derfor har jeg ogsaa sammenlignet det Stempel, som der i dette Lovforslag er Tale om, med Tolden. Naar denne en Gang er erlagt, blive Varene i deres fremtidige Omsætning frie for Afgift. Afgiften kommer ligeledes med Hensyn til de Papiirer, som der her er Tale om, kun i Betragtning, naar et saadant Papiir indføres hertil fra Udlandet. Det bliver da $\frac{2}{3}$ pCt. dyrere ved Afgiften, end det ellers vilde være. Naar en Mand ellers vilde sige: „Seg har 100 Rbd., og for dem vil jeg kjøbe et ligesaa stort Beløb i russiffe Papiirer“, saa vil han altsaa herefter maatte spørge sig selv: „Naar jeg nu maa give, ikke 100 Rbd., men f. Ex. 101 Rbd., vil jeg saa alligevel kjøbe disse Papiirer?“ Seg tror, at han vil gjøre det alligevel, thi den Slags Spekulationer gjøres af de fleste Kjøbere uden Hensyn til saa smaa Forandringer som $\frac{2}{3}$ pCt., et Beløb, der jo ofte er meget mindre end, hvad saadanne Papiirer kunne stige fra een Kursdag til en anden. Naturligvis kan der tænkes enkelte Tilfælde, hvor der kan være nogen Gene forbunden med Afgiftens Betaling første Gang, men, naar Obligationerne først en Gang ere komne ind i Landet og ere blevne stemplede, saa gaa de, som sagt, fri i deres øvrige Omsætning, og Skatten vil altsaa ikke senere tynges paa den egentlige Omsætning. — Den ærede Landssthingsmand talte ogsaa om de Maader, hvorpaa den foreslaaede Lov kunde omgaaes. Seg maa nu først sige, at efter den foreslaaede Skattelovs hele Indretning kan det ikke kaldes at omgaa Loven, at man lader sine Statspapiirer blive i Udlandet, lige saa lidt som det er at omgaa Toldloven, at man kjøber et Parti Varer i Udlandet og strax sender det et andet Sted hen uden at indføre det her. Da Lovforslaget netop søger at træffe ikke enhver Operation, som en danff Eier kan gjøre med fremmede Papiirer, men kun den Operation, at han indfører dem her i Landet, saa kan det, som sagt, ikke kaldes at omgaa Loven, at man lader nogle Papiirer blive liggende i Udlandet. Det er imidlertid for Dy-